

12.-Luku Nina palasi mitä pikimmin takaisin asemalle, sillä nyt hänellä oli isoliuta kysymyksiä, joihin hän tahtoi saada vastauksen, mahdollisimman pian. Nina oli kirjoittanut muistiinpanoihinsa tärkeimmät asiat jotka piti tarkistaa. "Etsi Kimmo Arolasta tietoa, sekä hänen vanhemmista. Etsi Marketta Juntin tiedot." Nina käynnisti koneensa, syöttäen sitten hakukenttään Kimmo Arola nimen. Kone latsi tietoja hetken, jona aikana Nina kävi hakemassa kupin kahvia itselleen, palaten sitten takaisin. Kone oli ladannut sillä aikaa tiedot näkyviin. Nina otti tulosteet kaikista tiedoista, jotka koski kyseistä henkilöä. Saatuaan kaikki tiedot tulostettua. Nina syventyi lukemaan tulostamia tietoja. Kimmo Armas Arola: s 14.6.1980 Vanhemmat: Hannes Arola: s 23.7.1954, Marketta Arola s 4.3.1956 Aikaisemmat rikokset: Varkaus v.1995, pahoinpitely v.1998, kortitta ajaminen v 2004. Tuomio: kaksi kuukautta yhdyskuntapalvelua v. 2006 "Aika mitätön kakku, tähän on varsin mielenkiintoista." Nina ajatteli. itse asiassa Nina oli helvetin tyytyväinen, sillä nyt hänellä oli jotain mistä jatkaa tutkimuksia. "Vai tämän henkilön Johannes Juntti halusi siis naulata seinälle." Seuraavaksi Nina etsi tietoa nimellä Hannes Arola. Kone latsi tällä kertaa pitempään johtuen siitä, että kyseisiä henkilöitä oli huomattavasti enemmän. Nina kirosi hiljaa mielessään, sillä kokemuksesta hän tiesi että tutkimuksen tämä vaihe oli työläin. "Tässä menee ainakin tämä ilta ja ensi yö ennen kuin saan kaikki tarkistetuksi" Nina ajatteli. Nina oli perfektionisti, joka ei luovuttaisi ennen kuin olisi tulokseen tyytyväinen. Yksi kerrallaan, hän kävi läpi järjestelmällisesti kaikki Hannes Arolat joita kone oli ehdottanut. Nina oli työskennellyt jo puolitoista tuntia, ennen kuin tarppäsi. Hannes Arola: s 23.7.1954 lisalmessa. Puoliso: Marketta Arola s 4.3.1956 Varkaus Lapset: Kimmo Armas Arola: s 14.6.1980 Ura: Poliisin huumevirastossa v 1974, Ylennys huumeosaston päälliköksi v 1988 Parisuhde: Puoliso. Marketta Arola. Erosi Marketta Arolasta vuonna 2008. Avioliitosta syntyi poika Kimmo Arola s 14.6.1980. Nina oli tohkeissaan, vaikka häntä väsytti armottomasti, sillä pikkuhiljaa palaset alkoi loksahdella paikoilleen. Nina syöti vielä yhden nimen hakukenttään. Koneen hakiessa tietoja Nina meni keittämään kahvia itselleen sillä lähes kaikki sen kerroksen henkilökunta oli poistunut aikoja sitten. Saatuaan kupin kahvia, hän meni ulko-ovelle vetämään savut keuhkoihinsa. "Vielä tämän minä tarkistan ja sitten riittää tälle iltaa." ajatteli Nina, eikä huomannut lainkaan ajankulua, eikä sitä että vuorokausi oli ehtinyt jo vaihtua. Kone oli hakenut tiedon Marketta Arolasta. Marketta Arola, nyk. Juntti s 4.3.1956 Varkaudessa. Naimisissa Johannes Juntin kanssa v.2009. Nina hieroi väsyneitä silmiään, kooten itsensä vielä tärkeimpään eli yhteenvetoon. "Jumalauta mikä juttu oli käsillä" Nina mietti. Marketta Juntti on ollut naimisissa Hannes Arolan kanssa, joka on huumeosaston pomoja sittemmin eronnut tästä. Avioliitosta on syntynyt Kimmo Arola. Nina mietti tilannetta vaipuen Flowtilaan, sulkien samalla silmänsä. "Marketta oli pimittänyt Johannes Junttilta tiedon aikaisemmasta liitosta syntyneestä pojasta, joka oli luisunut aineiden ja rikosten maailmaan. Johannes Juntti oli ajanut syytetä eteenpäin, sillä seurauksella, että Johanneksen vaimo oli ottanut yhteyttä ex-mieheensä asiasta, jolloin tämä oli antanut ensin lahjuksen osingon muodossa Johannekselle. Mikäli, tämä jättäisi jutun sikseen. Tämä ei ollut hyväksynyt tarjousta, jolloin Johannes Juntti sinetöi oman kuolemansa." Ninalla oli tunne, että jutussa oli vielä joitain tuntemattomia tekijöitä. Juttu haisi enemmän kuin kemikaalitehdas, mistä syystä oli parempi olla täysin hiljaa. Visalle hän ei kertoisi kerrassaan yhtään mitään. Nina sammutti koneensa, poistuen sitten puolinukuksissa kotiinsa, vilkaisten kelloansa samalla, hän ei ollut uskoa näkemäänsä. Takana oli kolmentoista tunnin työrupeama. Päästyään kotiin, kävi hän pikaisesti suihkussa, ottaen sitten baarikaapistaan brandy paukun, hyvin suoritetusta tutkimuksesta. 13.-Luku Nina heräsi ennen kelloradion herätystä, kun oli siirtänyt herätyksen puolikymmeneen, olo oli kaikkea muuta kuin pirteä ja raikas. Yleensä hän nautti ensimmäisenä parikuppia kahvia piristykseen, nyt siihen ei

riittänyt kolme kuppiakaan. Nina oli laittanut Eerikalle viestiä, tiedustellakseen millainen päiväohjelma tällä oli. Vastaus oli tullut varttia myöhemmin. Aamupäivästä ei mitään erikoista. 'Iltapäivällä ajattelin lähteä puistoon lasten kanssa'. Nina naputteli vastauksen takaisin. 'Tulen tunnin kuluttua sinne'. Nina. Käytyään suihkussa ja nautittuaan aamupuuron, Nina lähti Eerikan luokse. Kalle oli mennyt töihin saatuaan työpaikan eräältä raksalta, jossa tämä oli apumiehenä. —Lapset on nukkumassa, ei sinun tarvitse supattaa. —Ne nukkuvat sikeästi. Eerika oli sanonut. —Miten tutkimukset sujuneet? —Pikku hiljaa, et muuten arvaa, kuinka ruma juttu on käsillä. —Onko paha? —Ihan tarpeeksi paha, kerroit löytäneesi konstin kuinka ilmaembolian voisi todistaa. —Oletko saanut tuloksia aikaan? Nina kysyi. —Mielestäni kyllä, muistatko kun näytit kuvia? —Muistan, mitä niistä kuvista? —Aloin miettimään niitä kuvia pari-iltaa sitten, mietin mielessäni mihin kohtaan olisin itse pistänyt vastaavassa tilanteessa? —Niin... Eerika avasi kuvan jossa oli hyökkäysasennossa oleva Kobra tatuoituna uhrin käsivarteen. —Mistä kohtaa pistosjälki olisi kaikkein vaikeinta, ellei jopa mahdotonta havaita? Eerika kysyi. Nina mietti hetken tilannetta. —Kobransilmämuna joka on musta väritykseltään ja sijaitsee käsivarressa verisuonen kohdalla. —Aivan oikein. Eerika totesi. —Pystytkö osoittamaan väitteesi? —Pystyn, tosin pistosjäljen löytäminen oli aika työläs juttu. —Miten pystyit tekemään sen? —Suurensin jokaisen kuvan niin suureksi kuin mahdollista, saaden lopulta näkyviin jokaisesta kuvasta jokaisen kuvapisteen mitä kuvista löytyi. Nina kuunteli tarkkaan selostusta. —Kobran silmämunan musta-alue on arvoa 255, paitsi että siinä oli eräs pieni kohta joka on neljän kuvapisteen kokoinen alue, tämä alue ei ollut arvoa 255, joka tarkoittaa puhdasta mustaa. Nina katsoi Eerikaa hämmästyneenä. —Voitko selittää niin että minä ymmärrän jotain. —Digitaalikuva muodostuu kuvapisteistä, ääripäinä musta ja valkoinen. Mustan arvo väriavaruudessa on 255 ja täysin valkean nolla. Kobran mustassa silmässä on muutakin väriä kuin mustaa neljän kuvapisteen verran, eli injektioruiskun neulan kokoinen alue. —Sen mitä ymmärsin, niin injektioruisku olisi pistetty tatuoituun kobran silmään niinkö? —Juuri niin. Eerika sanoi. —Olet sinä uskomaton tyttö. Nina kehui. —Minulla on ollut hyvä opettaja. Eerika sanoi. Nina oli enemmän kuin tyytyväinen. —Hienoa työtä. —Se kuka on pistänyt, on tiennyt tarkasti mitä tekee. Eerika sanoi. —Aivan varmasti. Nina totesi, miettien samalla mahdollista tekijää. —Tekijän on pitänyt tuntee menetelmä ja tekniikka. Eerika totesi. Ninaa huvittui Eerikan innosta miettiä asiaa. —Sairaala-alan tai lähihoito koulutuksen saanut henkilö. Nina sanoi. "Syyllisen löytäminen ja osoittaminen oli vaikeampaa", Nina mietti. Samaan aikaan sivuhuoneesta alkoi kuulua heräämisen merkkejä. —Pikkuriiviöt ovat heränneet. Eerika huokaisi. Nina katsoi hetken Eerikan aamuaskareita, joka valmisti aamuateriaa lapsille. —Minä voin katsoa hetken niitä, Nina totesi. —Sinähän menet töihin. —Menen kahteentoista, kun tein eilen pitkän päivän. Aikansa katsottuaan kaksosia ja Eerikan askareita, ollen tälle apuna Nina palasi töihin. —Kerro Kallelle terveisiä ja tulkaa käymään. Oli Nina sanonut lähtiessään. Asemalle päästyään hän meni oitis Visan työhuoneeseen neuvottelemaan tilanteesta. —Sinä siis tahdot kuulustella Kimmo Arola nimistä henkilöä, ja mikä vuoksi jos saan tiedustella? —Koska hän liittyy olennaisesti juttuun, sillä Johannes Juntti ajoi syytettä häntä vastaan viimeiseksi jääneessä jutussaan. Visa mietti hetken tilannetta, naputtaen kynällä pöytään. —Hyvä on, laitetaan haku päälle. Visa totesi. 14. Luku Vanhustentalo Iltarusko oli entinen koulu, josta oli tehty vanhusten palvelutalo ja saattokoti viimeiselle matkalle, asukkaita talossa oli kaksikymmentäkaksi. Paikan johtajatar ja toinen omistaja Helena Rusko vaikutti asiansa osaavalle henkilölle. Nina Mäkipää istui Helena Ruskon työhuoneessa, odottaessaan johtajatar saapuvaksi. —Anteeksi, pahoittelen viivästymistä, autoin vanhuksia ruokaillussa. Nainen sanoi tohkeissaan, — Helena Rusko päivää. —Nina Mäkipää etsivä rikosyksiköstä. —Aivan, sainkin viestisi, en ehtinyt soittaa sinulle

kun, on ollut hieman kiirettä, eräs hoitaja sairastui, tuurasin häntä. —Tahdot siis jututtaa Kimmo Arolaa, niinhän? —Niin, tahtoisin ensin kuulla sinun mielipiteesi kyseisestä henkilöstä. —Kimmo on ahkera nuorimies, joka on hieman joutunut hakoteille elämässään. Nuori joka etsii omia rajojaan, ymmärtämättä tiettyjä normisääntöjä. —Onko hän paatunut ongelmanuori? —Siihen en uskalla ottaa kantaa, käsitykseni mukaan Kimmo on kärsinyt ja kärsii edelleen ongelmallisista perhesuhteista ja lapsuudestaan. —Millaisia töitä hän on täällä tehnyt? —Henkilöt jotka tulee tänne suorittamaan yhdyskuntapalvelusta, heille on määriteltä tarkkaan ne tehtävät joita he tekevät. Tällaisia on vanhusten auttaminen pesutilanteissa, tarpeilla käyttäminen, siivoaminen sekä muut vastaavat tehtävät. —Kuinka henkilö on sopeutunut olemaan? —Käsittääkseni hyvin. Helena sanoi. —Tuota, missä minä voisin jututtaa häntä? Nina tiedusteli. —Apulaiseni huone on vieressä, ja se on nyt tyhjillään, voitte käyttää sitä. —Tuota voisitteko... —Totta kai, minä soitan hänelle. —Kiitoksia paljon teille ja hyvää päivän jatkoa. Nina toivotti. Odotellessaan Kimmo Aroa Nina ehti silmäillä hieman ympärilleen. Palvelutalo Iltarusko vaikutti varsin viihtyisälle, jossa vanhukset viihtyivät. Nina tiesi kokemuksesta, että monet palvelutalot, vallankin yksityiset toimi markkinavoimien ehdoilla, ei niinkään vanhusten ehdoilla. Usein yksityisen palvelun tarjoajan pääasiallinen tarkoitus oli saada mahdollisimman suuri tuotto, mahdollisimman pienin kustannuksin, mikä puolestaan näkyi vanhustenhoidon tasossa. Kimmo Arola asteli reippain askelin Helenan ohjaamaan huoneeseen jossa Nina oli odottamassa tätä. —Nina Mäkipää nainen esitteli ojentaen nuorukaiselle, sitten kättä. Kimmo ei viitsinyt vaivautua vastamaan, vaan kysyi? —Mihin se edellinen valvoja hävisi? —Sitä minä en tiedä, minä en ole sinun valvojasi, vaan etsivä rikosyksiköstä. —Ai jaa, mikä juttu tämä sitten on? —Minä jututan hieman sinua. —Minkä ihmeen vuoksi, kaikki on teidän pöytäkirjoissanne. —En tiedustele sinun juttujasi, vaan kyselen hieman isästäsi Hannes Arolasta sekä äidistäsi Marketta Arolasta, nykyisin Juntista. —Ai jaa, mitä heistä? Nina ei viitsinyt vastata. —Minä olen tutkinut paperisi, ja tiedän mistä olet suorittamassa yhdyskuntaa. —Miksi tuomio jonka sait, oli niin mitätön? —Ensikertaisuus kai ja ukko on aika isokiho teidän virkakunnassa. Kimmo vastasi. —Isäsi siis on vaikuttanut tuomioosi? —Niin kai. —Millainen suhde sinulla oli isäpuoleesi Johannes Junttiin? —Ei minkäänlainen, se tyyppi ei merkannut meitsille, yhtään mitään. —Tämä palvelus jota suoritat, on aikaisemmista jutuista. Syyttäjä kuitenkin oli ajamassa erästä syytettyä eteenpäin, mitä se syyte koski? —Se oli eräs pikkukeikka joka karkasi hiukan käsistä. —Millä lailla? —Olin eräässä porukassa mukana, kun ryöstettiin eräs kassa, että saatiin hankittua nurkilta ainetta jakeluun. —Tapaukseen liittyi myös muutakin, mikä se oli? —Sitten, kun meillä oli ainetta, me mentiin yhden ritsapillun luokse tämän kämpille, jossa mopo karkasi käsistä. —Naapuri teki ilmoituksen ja käry kävi? Nina sanoi. —Niin. —Sinulla oli entisiä tuomioita lusimatta siinä vaiheessa kun tuli tämä juttu, eikö niin? —Muutama pikku juttu joo. —Eli se olisi tiennyt istumista jonkin aikaa, vaikka isäsi olisi ollutkin puhumassa puolestasi. —Luultavasti. —Mitä tämän jälkeen tapahtui? —Asia meni syyttäjälle, kenelle se meni, sitä en tiedä, joten sitä on ihan turha kysyä. —Sitten? —Ukko ja muori yritti neuvotella syyttäjän kanssa jostain sopimuksesta, mutta se ei onnistunut. Ne otti jutun itseensä aika tavalla. Kuuleman mukaan niille kai tuli jonkin asteinen draama, muusta jutusta en tiedä. —Ahaa okei, no miten kävi? —Tämä syyttäjä hävisi jonnekin ja juttu on auki, käsittääkseni. Nina mietti nuorukaisen tarinaa joka piti tarkkaan yhtä niiden tietojen kanssa, mikä Ninalla oli ollutkin. —Kiitos näistä tiedoista, voit poistua suorittamaan annettuja tehtäviäsi. Kimmon poistuessa Helena tuli Nina luokse. —Selvisikö mitään? —Selvisi toki.